

Per tots els anys que encara ens queden

Si avui fos a prop em tocaria suaument l'esquena

Foto: Carmen Jost

y hacer burbujas de amor por dondequiera

Juan Luis Guerra

Deixo de mirar la terapeuta als ulls quan responc la pregunta que deixa al descobert la causa primera de totes les bronquitis. Potser farà sempre mal, i no cal donar-hi gaires més voltes. Busco un punt en la paret de la consulta mentre parlo i em quedo aferrada als peixos de colors del mes de gener del calendari. Em ve la germana al cap, *Pensa en peixos de colors nedant dins d'una peixera*, i també, *Pensa en les ungles dels dits dels peus*. Conjurs d'estar per casa per salvar els moments en què ens faltava l'aire, per deixar en suspens els dies foscos que no tocaven perquè no queien en blue monday.

La veig darrere els peixos, recollint-se els rínxols en una cua i fent ganyotes a la càmera qualsevol dia d'aniversari familiar, i continuo pensant-la quan després d'aquesta pregunta en ve una altra de pitjor, una que esquinça la cuirassa íntima, la defensa nuclear, *Pensa en peixos de colors tancats dins d'una peixera*, si avui fos a prop em tocaria suaument l'esquena de la manera que

sap que no salta i em parlaria fluixet fins que es desfés una mica el nus. *Pensa en les ungles dels dits dels peus.* I llavors m'agafaria les dues mans i em miraria directament als ulls, *Convida'm a un cigarret indi d'aquests que tens,* i sortiríem al balcó, o al carrer, o al porxo, i tornariem a pintar un cercle de guix damunt de les rajoles que ens protegís del fred i dels llops i de la boira. I m'encomanaria aquest riure seu, que ha heretat de la mare, i brindariem per ella i per nosaltres, per tots els malsons escombrats a cop de conjur, per tots els anys que encara ens queden per estimar-nos.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=X_DtPqoaFXc

* Text publicat al blog *La vida té vida pròpia* (<http://lavidatevidapropia.blogspot.com.es/>) .